

Gemeente Oirschot

Ruimtelijke onderbouwing

'Papenvoorden 13, Oirschot'



T 06 – 51 79 21 27

E info@voogtomgevingsadvies.nl

I www.voogtomgevingsadvies.nl

Kvk 83600205

Btw NL003846651B96

Plangegevens

Projectlocatie:	Papenvoorden 13, Oirschot
Gemeente:	Gemeente Oirschot
Datum:	3 mei 2022 GEW. 6 december 2022
Status:	Ontwerp
IMRO-code:	NL.IMRO.0823.082331425-ONTW

Inhoud

1.	Inleiding	5
1.1	Aanleiding	5
1.2	Ligging	5
1.3	Vigerend bestemmingsplan	6
1.4	Leeswijzer	6
2.	Planbeschrijving	7
2.1	Huidige situatie	7
2.2	Beoogde situatie	7
2.3	Landschappelijke inpassing	8
3.	Beleidskader	10
3.1	Rijksbeleid	10
3.1.1	Nationale Omgevingsvisie	10
3.1.2	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening	10
3.1.3	Ladder voor duurzame verstedelijking	11
3.2	Provinciaal beleid	11
3.2.1	Omgevingsvisie Noord-Brabant	11
3.2.2	Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant	12
3.3	Gemeentelijk beleid	15
3.3.1	Landschapskwaliteitplan	15
3.3.2	Omgevingsvisie	15
3.3.3	De Nieuwe Woonvisie	15
4.	Omgevingsaspecten	17
4.1	Bodem	17
4.2	Bedrijven en milieuzonering en geur	17
4.3	Geur	18
4.4	Wegverkeerslawaaï	20
4.5	Luchtkwaliteit	20
4.6	Natuur	22
4.6.1	Natuur Netwerk Nederland	22
4.6.2	Natuur Netwerk Brabant (NNB)	22
4.6.3	Wet natuurbescherming	22
4.7	Waterhuishouding	24
4.7.1	Relevant beleid	24

4.7.2	Huidige en toekomstige situatie.....	26
4.8	Cultuurhistorie.....	27
4.9	Archeologie.....	27
4.10	Externe veiligheid	28
4.11	Verkeer en parkeren.....	31
4.12	Gezondheid endotoxinen toetsingskader 1.0	32
4.13	Gezondheid geitenhouderijen.....	32
4.14	Spuitzones open teelt.....	32
4.15	Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling.....	33
5.	Uitvoerbaarheid	35
5.1	Economische uitvoerbaarheid.....	35
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	35

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

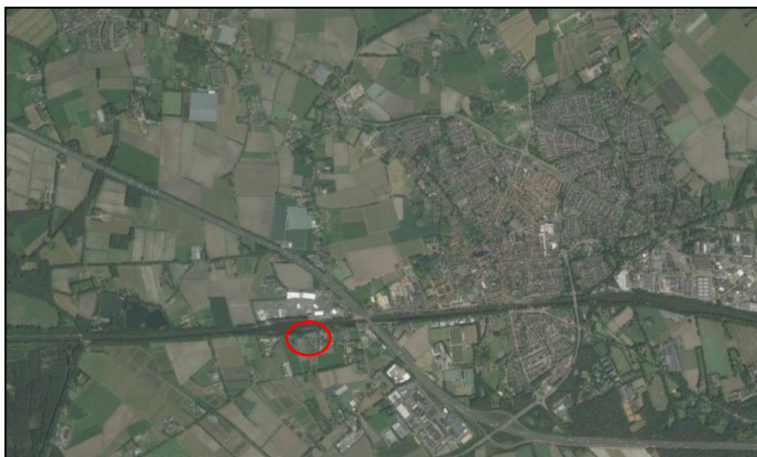
Initiatiefnemer is eigenaar van het montage bedrijf met bedrijfswoning aan de Papenvoorden 13 te Oirschot en is voornemens om de verouderde bedrijfswoning grondig te verbouwen. De bestaande bedrijfswoning bestaat uit een ensemble van twee woonblokken. Op advies van de welstandscommissie is voor de verbouwing gekeken naar een ontwerp dat meer passend is in de omgeving. In samenwerking met Bouwkunst architecten is een ontwerp gemaakt waarbij de kap wordt doorgetrokken zodat het enigszins rommelige ensemble vereenvoudigd wordt en meer een eenheid vormt. Met het doortrekken van de kap wordt de inhoud van de woning vergroot tot 1.221,61 m³. Het vergroten van de inhoud tot deze omvang is niet passend binnen het vigerende bestemmingplan. Om de verbouwing mogelijk te maken is daarom een afwijking van het bestemmingsplan noodzakelijk.

Er heeft een eerste afstemming plaatsgevonden met de gemeente, waaruit in beginsel de bereidheid tot medewerking volgt indien sprake is van een tegenprestatie, zoals een kwaliteitsverbetering van het landschap. Initiatiefnemer is bereid om deze tegenprestatie te leveren. Hiervoor worden de gronden op en rondom het plangebied gedeeltelijk ingezet voor landschappelijke inpassing ter versterking van de ruimtelijke kwaliteit van het plangebied en de omgeving.

In onderhavige situatie wordt de afwijking van het bestemmingsplan aangevraagd via een omgevingsvergunning buitenplanse afwijking (artikel 2.12 lid 1, sub a onder 3 Wabo). Dit is in één vergunning, samen met de activiteit bouwen, ingediend. Ten behoeve van de bestemmingsplanafwijking moet onderbouwd worden dat het plan ruimtelijk aanvaardbaar is. Onderhavige ruimtelijke onderbouwing dient daartoe.

1.2 Ligging

Het plangebied betreft de locatie Papenvoorden 13 te Oirschot. Papenvoorden 13 is kadastraal bekend gemeente Oirschot, sectie K, nummer 466,2194 en 2195 en heeft een oppervlakte van ca. 5.180 m². Het plangebied ligt ten zuidwesten van de kern van Oirschot in het buitengebied van de gemeente. Het plangebied is onderdeel van een bebouwingsconcentratie aan de Papenvoorden. Het betreft een landelijke omgeving en het plangebied is dan ook omgeven door landbouwgronden. Ten noorden zijn het Wilhelminakanaal, het kleinschalige bedrijventerrein Kanaaldijk-Noord en de snelweg A58 gelegen. De ligging van de projectlocatie is globaal weergegeven op onderstaande luchtfoto's in figuur 1 en 2.



Figuur 1



Figuur 2

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Het vigerende planologische regime voor de planlocatie betreft het bestemmingsplan 'Buitengebied fase II 2013, 2e bestuurlijke lus', vastgesteld d.d. 16 december 2014 en het bestemmingsplan 'Buitengebied, correctieve herziening', vastgesteld d.d. 21 november 2017. Tezamen zijn deze twee geldende bestemmingsplannen geconsolideerd te raadplegen in het bestemmingsplan 'Buitengebied, geconsolideerde versie 2020'. Het plangebied heeft hierin de volgende bestemmingen en aanduidingen:

- Enkelbestemming 'Bedrijf'
- Enkelbestemming 'Agrarisch' (deels)
- Dubbelbestemming 'waarde – archeologie 4'
- Bouwvlak
- Functieaanduiding 'bedrijfswoning'
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van bedrijf – montagebedrijf'
- Gebiedsaanduiding 'overige zone – bebouwingsconcentratie 1
- gebiedsaanduiding 'reconstructiewetzone – iv nee'
- gebiedsaanduiding 'reconstructiewetzone – verwevingsgebied'

Ter plaatse is een montagebedrijf toegestaan, met 400 m² aan bedrijfsgebouwen en ter plaatse van de aanduiding bedrijfswoning tevens een bedrijfswoning. Conform deze bestemming is een bedrijfswoning van maximaal 750 m³ toegestaan. In het vigerende bestemmingsplan zijn geen afwijking- of wijzigingsbevoegdheden opgenomen waarmee burgemeester en wethouders bevoegd zijn de bestemming te wijzigen teneinde een grotere inhoud van de bedrijfswoning toe te staan. Derhalve is een herziening, dan wel afwijking, van het bestemmingsplan noodzakelijk.

1.4 Leeswijzer

Deze ruimtelijke onderbouwing bevat 5 hoofdstukken. Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 een meer uitgebreide omschrijving gegeven van de huidige situatie en het planvoornemen. In hoofdstuk 3 wordt het plan getoetst aan het relevante beleid. Vervolgens volgt in hoofdstuk 4 een toetsing aan relevante omgevingsaspecten. Hoofdstuk 5 bevat een onderbouwing van de maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid.

2. Planbeschrijving

2.1 Huidige situatie

Aan de Papenvoorden 13 te Oirschot, in het buitengebied van de gemeente Oirschot, staat een woonhuis met diverse bijgebouwen en een bedrijfsgebouw (zie figuur 3) op een perceel van 2.805 m². Op het perceel is een montage bedrijf gevestigd en derhalve heeft de locatie een bedrijf-bestemming. De woning is aangeduid als bedrijfswoning en heeft in de bestaande situatie een inhoud van 969,63 m³.



Figuur 3

De bestaande bedrijfswoning bestaat uit een ensemble van twee woonblokken. De woning is verouderd en initiatiefnemer is voornemens om de woning grondig ter verbouwen. Het montage-bedrijf blijft op locatie aanwezig en ook de bestaande privé bijgebouwen blijven ongewijzigd.

2.2 Beoogde situatie

In de beoogde situatie wordt de verouderde bedrijfswoning verbouwd, gemoderniseerd en verduurzaamd. Op advies van de welstandscommissie is voor de verbouwing, in samenwerking met Bouwkunst architecten, gezocht naar een ontwerp dat meer aansluit bij dat van een langgevelboerderij. Dit is meer passend in de omgeving dan de historisch gegroeide bestaande situatie van verschillende ensembles van woonblokken. Door het doortrekken van de kap wordt het enigszins rommelige ensemble vereenvoudigd en vormt het meer een eenheid. Met het doortrekken van de kap wordt de inhoud vergroot tot 1.221,61 m³. Zie impressie van de beoogde situatie in figuur 4 hieronder.



Figuur 4

In de beoogde situatie wordt het rechterdeel onderschikt aan het linkerdeel, zoals bij oorspronkelijke boerderijen het stalgedeelte ook ondergeschikt werd gematerialiseerd ten opzichte van de woning. Het rechterdeel wordt daarom rondom bekleed met hout. De twee ramen in het middelste gedeelte suggereren stalramen, en dienen als overgang tussen het woongedeelte en stalgedeelte. In het rechterdeel wordt de erker weggehaald en vervangen door openstaande luiken. Kozijnen tot op peil zorgen dat er een opening ontstaat. Vanwege privacy redenen wordt de borstwering uitgevoerd in colorbel. Hierdoor lijkt de opening een geheel, maar kan er op hoogte van de borstwering niet naar binnen gekeken worden.

Door het ontwerp wordt het enigszins rommelige ensemble vereenvoudigd en vormt het meer een eenheid waarmee het beter passend is in de omgeving. Het plan is reeds getoetst en goedgekeurd door welstand.

De woning wordt landschappelijke ingepast ter versterking van de ruimtelijke kwaliteit op het plangebied en in de omgeving.

2.3 Landschappelijke inpassing

Bij het toestaan van een ruimtelijke ontwikkeling is het van belang dat alle ruimtelijke waarden worden meegewogen. Elke ontwikkeling dient bij te dragen aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van het daarbij betrokken gebied en de naaste omgeving, waaronder in ieder geval een goede landschappelijke inpasbaarheid. Zo blijkt uit het ruimtelijke beleid van de provincie Noord-Brabant. Hieraan moet in de planvoorbereiding nadrukkelijk aandacht te worden besteed. Dit is vastgelegd in de Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant, die in hoofdstuk 3 nader wordt omschreven.

Voor onderhavige ontwikkeling is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld, zie hiervoor figuur 5 en 6 en het gehele plan in de bijlage. Het noordwestelijk deel wordt omgevormd naar natuur en ingezaaid met kruidenrijk grasland. Een deel wordt aangeplant met hoogstam fruitbomen. De totale westelijke grens wordt aangeplant met een struweelbeplanting met inheems bosplantsoen en bomen. Hiermee wordt de landschappelijke cultuurhistorische lijn weer hersteld en ontstaat er een schaalverkleining van het landschap. De structuur sluit aan bij het noordelijk gelegen Natuur Netwerk Brabant waardoor het ecologisch raamwerk versterkt wordt. De aanleg en instandhouding van de landschappelijke inpassing wordt via een anterieure overeenkomst vastgelegd.



Figuur 5



Figuur 6

De gemeente Oirschot vindt het van belang dat de wijze waarop met de landschapsinvesteringsregeling wordt omgegaan, zorgvuldig plaatsvindt. Tot dit doel is door de gemeente Oirschot aangesloten bij de regionale 'Landschapsinvesteringsregeling De Kempen (2012)'.

Hierin zijn categorieën van ruimtelijke ontwikkelingen onderscheiden, waarbij afhankelijk van de impact wordt bepaald of en hoe kwaliteitsverbetering van het landschap moet worden vormgegeven. Uitbreiding van een bedrijfswoning boven de 750 m³ is genoemd als categorie 3: ruimtelijke ontwikkelingen waarbij de basisinspanning voor kwaliteitsverbetering wordt genormeerd in euro's (op basis van forfaitaire bedragen).

De woning wordt met 252 m³ vergroot. De gemeente geeft aan dat voor de overmaat aan kuubs in de woning een kwaliteitsbijdrage wordt gevraagd. Voor de bijdrage geldt de norm van 75 euro per m³. Met een vergroting van 252 m³ komt dit neer op een investering van € 18.900,-.

De aanleg en het beheer van de beoogde landschappelijke inpassing komt neer op een totale investering van € 11.246,24 zoals blijkt uit het landschappelijk inpassingsplan dat is opgenomen in bijlage 1.

Bij een eerstvolgende herziening van het vigerende bestemmingsplan zal de gemeente de landschappelijke inpassing een passende bestemming geven.

De totale ondergrond van de groenvoorzieningen is:

- 1105 m² (struweel)
- 155 m² (struweel)
- 745 m² (fruitboomgaard)

Totaal ondergrond groenvoorzieningen is 2.005 m². Uitgaande van een grondwaarde van € 5,- bij een agrarische bestemming en € 1,- voor een groen/natuur bestemming komt dit neer op een kwaliteitsverbetering van 2.005 m² x € 4,- = € 8.020,-.

De totale kwaliteitsverbetering komt daarmee uit op € 11.246,24 + € 8.200,- = € 19.266,24. Daarmee wordt de noodzakelijke kwaliteitsverbetering van € 18.900,- gerealiseerd.

3. Beleidskader

De voorgenomen ontwikkeling dient te passen binnen het ruimtelijke beleid van de diverse overheidslagen, te weten het rijk, de provincie en de gemeente. In dit hoofdstuk worden deze beleidskaders omschreven en getoetst of de beoogde vergroting van de woning hierbinnen past.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Nationale Omgevingsvisie

De Nationale Omgevingsvisie (NOVI), omvat de langetermijnvisie van het Rijk op de toekomstige ontwikkelingen van de leefomgeving in Nederland.

Met een zorgvuldige afweging van belangen wordt gewerkt aan de volgende prioriteiten:

- ruimte voor klimaatadaptie en energietransitie;
- een duurzaam en (circulair) economisch groeipotentieel;
- sterke en gezonde steden en regio's;
- een toekomstbestendige ontwikkeling van het landelijke gebied.

Vanuit de NOVI geeft het Rijk kaders en richting voor zowel nationale als decentrale keuzes en stelt hiervoor een integrale aanpak voor. Samen met andere overheden en maatschappelijke organisaties, en met meer regie vanuit het Rijk. Regie betekent richting meegeven aan afwegingen door andere overheden, met zogenaamde voorkeursvolgorden.

Centraal bij de afweging van belangen staat een evenwichtig gebruik van de fysieke leefomgeving, zowel van de boven- als van de ondergrond. Zogenaamd 'omgevingsinclusief' beleid. De NOVI onderscheidt daarbij drie afwegingsprincipes:

- Combinaties van functies gaan voor enkelvoudige functies;
- Kenmerken en identiteit van een gebied staan centraal;
- Afwentelen wordt voorkomen.

De NOVI gaat vergezeld van een Uitvoeringsagenda Nationale Omgevingsvisie 2021-2024, waarin staat aangegeven hoe het Rijk invulling geeft aan zijn rol bij de uitvoering van de NOVI. In de Uitvoeringsagenda staat onder andere een overzicht van instrumenten en (gebiedsgerichte) programma's op de verschillende beleidsterreinen.

Onderhavige ontwikkeling is dermate kleinschalig van aard, waardoor geen van de genoemde onderwerpen uit de NOVI van directe toepassing zijn op de ontwikkeling. Beoogde ontwikkeling heeft betrekking op de vergroting van een bestaande woning, waarbij het dakvlak tussen twee bestaande woonensembles wordt doorgetrokken. Op de verbouwing van het bestaande woonhuis na, zijn er geen nieuwe gebouwen/bouwwerken voorzien. Er is dus sprake van zorgvuldig ruimtegebruik. Verder wordt bij onderhavig besluit toepassing gegeven aan een zorgvuldige ruimtelijke afweging. Beoogde ontwikkeling is daarmee niet strijdig aan de nationale doelen en ambities uit het NOVI.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en de bijbehorende ministeriële regeling (Rarro) voorzien in de juridische borging van het nationaal ruimtelijk beleid. Het bevat regels die de beleidsruimte van andere overheden ten aanzien van de inhoud van ruimtelijke plannen inperken, daar waar nationale belangen dat noodzakelijk maken. Deze regels moeten ook in acht worden genomen bij het opstellen van bestemmingsplannen.

Met de inwerkingtreding van de Omgevingswet (voorzien per 1 juli 2023) vervallen het Barro en de Rarro. Het Barro wordt Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) en de regels van de Rarro worden vervangen door de regels in de Omgevingsregeling. Deze wijziging zal voor die tijd beleidsneutraal worden overgezet naar het stelsel van de Omgevingswet.

Het plangebied ligt niet in één van de gebieden waar het Barro betrekking op heeft. Het Barro vormt dan ook geen belemmering voor beoogde plannen.

3.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

In de NOVI is als nationaal belang het bevorderen van een duurzame ontwikkeling van Nederland als geheel en van alle onderdelen van de fysieke leefomgeving opgenomen. In de SVIR (structuurvisie van het Rijk voor de NOVI) is de 'Ladder voor duurzame verstedelijking' geïntroduceerd. Deze Ladder is opgenomen voor een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij nieuwe stedelijke ontwikkelingen, zodat de ruimte in stedelijke gebieden optimaal wordt benut. De Ladder is verankerd in artikel 3.1.6, tweede lid van het Besluit ruimtelijke ordening.

Kern van de Ladder is dat stedelijke ontwikkelingen pas doorgang kunnen vinden als op regionaal niveau is aangetoond dat er daadwerkelijk een actuele behoefte aan die ontwikkeling is en dat de beschikbare ruimte in het stedelijke gebied optimaal wordt benut. Van belang daarbij is of elders in de regio een soortgelijke ontwikkeling is gepland die reeds in de behoefte kan voorzien. Indien het plan een ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied moet gemotiveerd worden waarom niet binnen het bestaand stedelijke gebied in die behoefte kan worden voorzien.

Om te toetsen aan de ladder is ten eerste relevant of sprake is van een 'stedelijke ontwikkeling'. Dit begrip is in artikel 1.1.1 eerste lid, aanhef en onder i van het Bro gedefinieerd als 'ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen'. Uit de tot dusver gevormde jurisprudentie ten aanzien van dit begrip (ABRvS 18 december 2013, nr. 201302867/1/R4) blijkt dat de omvang van de ontwikkeling een rol speelt. Een aantal van om en nabij de 10 woningen kan blijkens jurisprudentie niet worden aangemerkt als een stedelijke ontwikkeling. In dit geval is enkel sprake van de vergroting van de inhoud van een bestaande woning door het doortrekken van het dakvlak tussen twee bestaande woonensembles. Er wordt geen extra woning mogelijk gemaakt, enkel de verbouwing van een bestaand woonhuis. In dit geval is dus geen sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling als bedoeld in het Bro, zodat artikel 3.1.6, tweede lid van het Bro niet van toepassing is. De ladder voor duurzame verstedelijking hoeft niet doorlopen te worden.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Omgevingsvisie Noord-Brabant

Op 14 december 2018 heeft de provincie Noord-Brabant de Omgevingsvisie Noord-Brabant 'De kwaliteit van Brabant – Visie op de Brabantse leefomgeving' vastgesteld.

De Brabantse Omgevingsvisie is een samenhangende visie op de fysieke leefomgeving en bevat de belangrijkste ambities (hoofddopgaven) voor de komende jaren. Door de visie op te stellen als Omgevingsvisie, loopt de provincie hiermee vooruit op de inwerkingtreding van de Omgevingswet in 2023.

Om de ambities te realiseren en Brabant in de toekomst welvarend, verbonden en klimaatproof te laten zijn, worden er vier hoofddopgaven omschreven:

- Weken aan de Brabantse energietransitie;
- Werken aan een klimaatproof Brabant;
- Werken aan de slimme netwerkstad;
- Werken aan een concurrerende, duurzame economie.

De basisopgave is daarbij een balans tussen beschermen (een veilige leefomgeving, een gezonde leefomgeving, met waarborg voor een goede omgevingskwaliteit inclusief natuur) en benutten (optimaal gebruik en ontwikkelen van de leefomgeving om maatschappelijke behoeften te vervullen). Tevens wordt, in lijn met de uitgangspunten voor de Omgevingswet, beoogd om bevoegdheden en verantwoordelijkheden zo laag mogelijk neer te leggen. De gemeente is de eerstverantwoordelijke waar het gaat om ontwikkelen en beschermen van de fysieke leefomgeving. Anderzijds zijn er zaken die het schaalniveau van een gemeente te boven gaan en hebben provincies vanuit de wet specifieke taken en bevoegdheden. Vanuit deze basisgedachte wordt naar de beste rolverdeling gezocht ter verwezenlijking van de strategische ambities.

De beoogde ontwikkeling van de verbouw van een woning, waarbij de inhoud van de woning door het doortrekken van het dakvlak tussen twee bestaande woonensembles wordt vergroot, is als kleinschalig aan te merken in verhouding tot de strategische gebiedsambities voor de provincie Noord-Brabant richting 2050. De beoogde vergroting van de woning heeft geen invloed op de vier opgestelde ambities.

Wel moet het plan in lijn zijn met de basisopgave waarin een veilige, gezonde leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit centraal staan. In hoofdstuk 4 wordt onderbouwd waarom de beoogde ontwikkeling geen negatieve invloed heeft op deze aspecten en waarom deze aspecten geen belemmering vormen voor de ontwikkeling zelf. Op basis hiervan kan worden geconcludeerd dat de provinciale omgevingsvisie geen belemmering vormt voor onderhavig plan.

3.2.2 Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant

In de Interim Omgevingsverordening Noord Brabant (IOV) staan de regels die nodig zijn om het omgevingsbeleid uit de Omgevingsvisie juridisch te binden. Op 25 oktober 2019 is de Interim Omgevingsverordening vastgesteld, de meest recente geconsolideerde versie is van 15 april 2022.

Op 23 maart 2021 is de Omgevingsverordening Noord-Brabant in ontwerp ter inzage gelegd. Deze Omgevingsverordening gaat de Interim Omgevingsverordening vervangen. Ten opzichte van de Interim Omgevingsverordening zijn in het ontwerp enkele wijzigingen doorgevoerd, waaronder de opbouw van de verordening waarbij is aangesloten bij de opbouw van het Besluit activiteiten leefomgeving. De regels met betrekking tot woningen in landelijk gebied zijn regels opgenomen in artikel 4.77 van de Omgevingsverordening. Deze zijn inhoudelijk gelijk met de Interim omgevingsverordening en worden daarom hier niet apart behandeld.

De Interim Omgevingsverordening is tot stand gekomen door een samenvoeging van de verschillende regelingen op provinciaal niveau over de fysieke leefomgeving. Dit betekent dat de regels betrekking hebben op milieu, natuur, ruimtelijke ordening, water, bodem en wegen. De omgevingsverordening bevat enerzijds algemene regels voor burgers en bedrijven voor activiteiten. Daarnaast zijn instructieregels opgenomen voor bestuursorganen van de overheid, zoals gemeenten en waterschappen. Deze instructieregels dienen in acht te worden genomen bij de uitvoering van taken, zoals de vaststelling van een bestemmingsplan.

De ontwikkelingsmogelijkheden en toegestane functies worden bepaald door de ligging van een locatie binnen de structuren en aanduidingen. Daarnaast bevat de verordening algemene regels voor de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit. Voor elke ruimtelijke ontwikkeling geldt dat toepassing moet worden gegeven aan de basisprincipes voor een evenwichtige toedeling van functies. Voor het overige dient getoetst te worden aan de regels die van toepassing zijn op het werkingsgebied waar een plangebied in is gelegen.

In dit geval is het plangebied op de basiskaart Landelijk gebied gelegen binnen de aanduidingen 'Landelijk gebied' en 'Gemengd landelijk gebied'. Daarnaast geldt voor het plangebied de aanduiding 'verstedelijking afweegbaar'. Op grond van de overige kaartlagen gelden geen verdere bepalingen voor het plangebied. Onderstaand zijn de voor het plangebied relevante artikelen beschreven.

De beoogde ontwikkeling voorziet in de verbouwing van een bestaand woonhuis waarbij het dakvlak van twee bestaande woonensembles wordt doorgetrokken waardoor sprake is van een vergroting van de woning qua inhoud. Artikel 3.68 en 3.69 geven de regels voor wonen in het landelijke gebied.

Artikel 3.68 wonen in landelijk gebied

Lid 1

Een bestemmingsplan van toepassing op Landelijk gebied bepaalt dat:

- a. Alleen bestaande burgerwoningen en bedrijfswoningen zijn toegestaan;*
- b. Zelfstandige bewoning van bedrijfsgebouwen, recreatiewoningen en andere niet voor bewoning bestemde gebouwen is uitgesloten.*

Lid 2

Een bestemmingsplan kan bij een bestaande woning de vestiging van een andere functie toelaten, als:

- a. Dit past binnen de voorwaarden die voor die functie zijn opgenomen in deze paragraaf;*
- b. In geval nieuwe bebouwing wordt opgericht, er elders feitelijk en juridisch een gelijkwaardige oppervlakte aan gebouwen is gesloopt.*

Artikel 3.69 afwijkende regels wonen

In afwijking van artikel 3.68 Wonen in Landelijk gebied kan een bestemmingsplan voorzien in:

- a. de bouw van een woning ter vervanging van een bestaande woning binnen het bouwperceel, als is verzekerd dat:
 - i. De bestaande woning feitelijk wordt opgeheven;*
 - ii. Overtollige bebouwing wordt gesloopt.**
- b. De vestiging van of de splitsing in meerdere woonfuncties in cultuurhistorisch waardevolle bebouwing als dat bijdraagt aan het behoud of herstel van deze bebouwing.*
- c. In het gebruik van een voormalige bedrijfswoning als burgerwoning, als is verzekerd dat:
 - i. Er geen splitsing in meerdere woonfuncties plaatsvindt;*
 - ii. Overtollige bebouwing wordt gesloopt.**

Ten aanzien van de vergroting van de inhoud van de woning zijn geen regels opgenomen. Er is sprake van een bestaande woning, er is geen nieuwe woning voorzien.

Hiermee past het initiatief binnen de IOV.

Naast de functiegerichte regeling zijn in paragraaf 3.1.2 van de omgevingsverordening algemene regels opgenomen voor een goede omgevingskwaliteit. De algemene zorgplicht voor een goede omgevingskwaliteit is uitgewerkt in drie instructieregels. Het geheel is vastgelegd in artikel 3.5 t/m 3.9. Met de regels wordt gezorgd voor een goede omgevingskwaliteit en een veilige, gezonde leefomgeving waarbij rekening gehouden wordt met:

- **Zorgvuldig ruimtegebruik**
Zorgvuldig ruimtegebruik houdt in dat de toedeling van functies in beginsel plaatsvindt binnen bestaand ruimtebeslag voor bebouwing, behalve in de gevallen dat nieuwvestiging mogelijk is op grond van de IOV of indien er feitelijk of vanuit kwalitatieve overwegingen onvoldoende ruimte is en uitbreiding op grond van de IOV is toegestaan. Onder bestaand ruimtebeslag wordt daarbij verstaan het werkingsgebied 'Stedelijk gebied' of een bestaand bouwperceel. In dit geval is sprake van een bestaand bouwperceel, dat niet wordt vergroot voor onderhavige ontwikkeling. Daarmee is sprake van zorgvuldig ruimtegebruik.
- **De waarden in een gebied met toepassing van de lagenbenadering**
De toepassing van de lagenbenadering omvat het effect van de ontwikkeling op verschillende lagen. Hierbij dient onderzocht te worden wat de effecten zijn op:
 - de ondergrond;
 - de netwerklaag;
 - de bovenste laag.

Met het effect op de ondergrond worden o.a. de aspecten bodem, grondwater en archeologische waarden bedoeld. De netwerklaag omvat aspecten zoals infrastructuur, natuurnetwerk, energienetwerk, waterwegen waaronder een goede, multimodale afwikkeling van het personen- en goederenvervoer. In de beschouwing van de bovenste laag dienen aspecten zoals cultuurhistorische en landschappelijke waarden, de omvang van de functie en de bebouwing, de effecten op bestaande en toekomstige functies, de effecten op volksgezondheid, veiligheid en milieu aan bod te komen. Hierbij dient te worden gekeken naar het verleden, heden en toekomst. De beoogde ontwikkeling mag geen negatieve effecten hebben op de waarden in de omgeving en dient ook in de toekomst geen beperkingen op te leveren voor de omgeving. De toetsing van de gevolgen van het initiatief op bovengenoemde aspecten wordt uiteengezet in hoofdstuk 4 deze toelichting.

- **Meerwaardecreatie**
Het aspect meerwaardecreatie omvat een evenwichtige benadering van de economische, ecologische en sociale aspecten die in een gebied en bij een ontwikkeling zijn betrokken. Het biedt de mogelijkheid om opgaven en ontwikkelingen te combineren, waardoor er meerwaarde ontstaat. Daarnaast ontstaat een bijdrage aan andere opgaven en belangen dan die rechtstreeks met de ontwikkeling gemoeid zijn. In dit geval wordt een bestaande woning vergroot. Daarnaast wordt een het perceel landschappelijk ingepast waarbij sprake is van een aanzienlijk kwaliteitsverbetering, zie paragraaf 2.3. De meerwaardecreatie wordt hierdoor behaald.

Geconcludeerd kan worden dat de beoogde planologische wijziging voldoet aan het provinciale beleid.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Landschapskwaliteitsplan

Op 19 oktober 2021 heeft de gemeenteraad van Oirschot het Landschapskwaliteitsplan Oirschot vastgesteld. Het doel van het landschapskwaliteitsplan is het bieden van een integrale visie op het landschap van de toekomst. Een visie waarin we ruimte bieden aan een veranderend gebruik en tegelijkertijd de cultuurhistorische kernwaarden bewaken. Het landschapskwaliteitsplan beschrijft de ambitie en gewenste ontwikkelrichting voor de komende twintig jaar, met betrekking tot het landschap en de samenhang tussen de verschillende opgaven. Dit landschapskwaliteitsplan kan gebruikt worden als instrument om initiatieven voor ruimtelijke ontwikkelingen te beoordelen en de kwaliteit te borgen. Het is daarmee dus zowel een visie als een concreet toetsingskader.

In het plan worden acht verschillende landschapstypen genoemd, elk met een eigen karakter. Het plangebied ligt in het type 'oude, kleinschalige cultuurgronden'. Voor het gebied waarin het plangebied is gelegen is geen specifieke visie benoemd. De landschappelijke inpassing op het plangebied, zoals omschreven in paragraaf 2.3, draagt bij aan de versterking van het landschap.

3.3.2 Omgevingsvisie

Het ruimtelijk beleid en ambities is beschreven in de Omgevingsvisie van de gemeente Oirschot. Het beleid voor de toekomst van Oirschot is vastgelegd in acht thema's en vijf gebieden. De thema's en gebieden en de wijze waarop Oirschot hieraan sturing wil geven zeggen niet alleen iets over de inhoud en rolverdeling, maar ook veel over de identiteit van Oirschot.

Het plangebied is op de kaart behorende bij de omgevingsvisie gelegen in landschapstype 'Jonge heideontginningen'. Relevant voor de beoogde ontwikkeling zijn de thema's 'Natuur, landschap & cultuurhistorie' en 'veilige en gezonde woon- en leefomgeving'. Met onderhavig plan wordt voorzien in de verbouw van een woning op een dusdanige manier dat deze beter passend is in de omgeving. In het thema is bepaald dat de gemeente ruimte biedt aan initiatieven van de bevolking en wordt voorzien in een passende woninvoorraad met ruimte voor initiatieven. Omdat geen woning wordt toegevoegd heeft het plan geen invloed op de woningvoorraad van de gemeente. Voor een duurzame ontwikkeling zal de woning tevens verduurzaamd worden met de verbouwing. Daarnaast wordt door middel van het landschappelijk inpassingsplan een oude landschapsstructuur hersteld.

Het plan is daarmee passend binnen de Omgevingsvisie van de gemeente.

3.3.3 De Nieuwe Woonvisie

In de Nieuwe Woonvisie 2016 staan de visie en ambities van de gemeente Oirschot op het beleidsveld Volkshuisvesting (en woningbouw) voor de komende jaren. De gemeentelijke woonvisie heeft het doel om de gemeente te voorzien in woningvoorraad passend bij de huidige en toekomstige behoefte van de inwoners van Oirschot en het aantal inwoners te behouden of eventueel uit te breiden.

Onderhavig plan voorziet niet in een nieuwe woning, maar enkel in de verbouw en vergroting van een bestaande woning. Aangezien er geen nieuwe wooneenheid wordt toegevoegd heeft het plan geen invloed op de uitgangspunten van de Nieuwe Woonvisie 2016.

4. Omgevingsaspecten

Uit artikel 3.2 van de Algemene wet bestuursrecht blijkt dat een bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit, zoals bij het afwijken van het bestemmingsplan, de nodige kennis moet worden vergaard over relevante feiten en de af te wegen belangen. Hiervoor zijn in dit hoofdstuk relevante omgevingsaspecten uitgewerkt.

4.1 Bodem

In het kader van ruimtelijke ontwikkelingen dient de aanwezige bodemkwaliteit te passen bij het toekomstige gebruik. Uitgangspunt is dat de bodemkwaliteit als gevolg van aanwezige bodemverontreiniging geen onaanvaardbaar risico oplevert voor de gebruikers. De gewenste functie bepaalt dus ook de gewenste bodemkwaliteit. Bovendien mag de bodemkwaliteit niet verslechteren. Indien de bodemkwaliteit (humane) risico's met zich meebrengt of er is sprake van een spoedeisend geval van bodemverontreiniging kan de ontwikkeling voor bepaalde nieuwe functies geen doorgang vinden tot de risico's zijn beheerst of weggenomen door sanering.

Onderhavige ontwikkeling betreft het verbouwen van een bestaande woning, waarbij het dakvlak tussen twee woonensembles wordt doorgetrokken. Er is reeds sprake van een bestaande woning, die enkel wordt vergroot. Het bestaande gebruik wijzigt met beoogde ontwikkeling niet, er is geen sprake van een nieuwe gevoelige functie. Er is dus geen sprake van onaanvaardbare risico's voor de huidige en toekomstige gebruikers van de bodem. Een nader onderzoek naar de bodemgesteldheid wordt niet noodzakelijk geacht. Ten aanzien van het aspect bodem zijn daarmee geen bezwaren voor de gewenste ontwikkeling.

4.2 Bedrijven en milieuzonering en geur

Het woon- en leefklimaat ter plaatse van het plangebied wordt bepaald door de milieubelastende activiteiten in de directe omgeving. Een goede ruimtelijke ordening voorziet in het voorkomen van voorzienbare hinder en gevaar door milieubelastende activiteiten. Door bij nieuwe ontwikkelingen voldoende afstand in acht te nemen tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven of veehouderijen) en gevoelige functies (zoals woningen) wordt hinder en gevaar voorkomen en wordt het bedrijven mogelijk gemaakt zich binnen aanvaardbare voorwaarden te vestigen. Deze systematiek wordt 'milieuzonering' genoemd.

De handreiking 'Bedrijven en milieuzonering', editie 2009 is een publicatie van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en dient als hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke planvorming. De handreiking bevat een richtafstandenlijst voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. Deze richtafstanden geven een indicatieve afstand, waarmee hinder ter plaatse van gevoelige functies wordt voorkomen bij een gemiddeld nieuw bedrijf binnen het betreffende type bedrijvigheid. De richtafstanden bieden bovendien in beginsel ruimte voor normale groei van de bedrijfsactiviteiten. Deze toepassing geeft een goede indicatie inzake het woon- en leefklimaat ter plaatse van gevoelige functies en de eventuele gevolgen voor de ontwikkelingsmogelijkheden van bedrijven. Als de richtafstanden niet worden behaald is nader onderzoek vereist om de aanvaardbaarheid van de ontwikkeling aan te tonen.

De richtafstanden zijn afgestemd op de omgevingskwaliteit. Er wordt onderscheid gemaakt tussen de omgevingstypen 'rustige woonwijk' en 'rustig buitengebied' en 'gemengd gebied'. Bij het omgevingstype 'gemengd gebied' kunnen gemotiveerd kleinere richtafstanden

worden aangehouden, aangezien deze gezien de aanwezige functiemenging of ligging nabij drukke wegen al een hogere milieubelasting kennen.

Het plangebied is gelegen in omgevingstype rustig buitengebied. Er is wel sprake van lintbebouwing, met enkele en niet in overwegende mate (agrarische) bedrijvigheid.

Het planvoornemen betreft de verbouwing van een woning, waarbij de woning wordt vergroot door het doortrekken van het dakvlak tussen twee bestaande woonensembles. De woning heeft momenteel (geheel) een bestaande woonfunctie, en is dus reeds in zijn geheel al een gevoelig object. Op voorhand kan dus al gesteld worden dat omliggende bedrijven door de verbouwing en vergroting van de woning niet in haar ontwikkelingsmogelijkheden wordt beperkt.

Voor de volledigheid zijn hierna de dichtstbijzijnde bedrijven omschreven, met de bijbehorende functies die conform het bestemmingsplan zijn toegestaan. Daarnaast de bijbehorende richtafstand zoals genoemd in de VNG-handreiking en de werkelijke afstand.

Papenvoorden 9 – agrarische bestemming

Uit Web-Bestand Veehouderij Bedrijven, blijkt dat hier voorheen rundvee (jongvee) en schapen waren vergund, maar dat in 2020 het gehele veebestand is ingetrokken. Resteert een agrarische bestemming voor akkerbouw ed, waarvoor een richtafstand van 30 meter geldt voor het aspect geluid. De werkelijk afstand tussen het bouwvlakken en onderhavige woning bedraagt 50 meter. Aan de richtafstand wordt dus ruimschoots voldaan.

Papenvoorden 6 – bedrijf bestemming – aannemersbedrijf

Voor een (kleinschalig) aannemersbedrijf geldt een richtafstand van 50 meter voor het aspect geluid. De werkelijk afstand tussen beide bouwvlakken bedraagt 175 meter. Aan de richtafstand wordt dus ruimschoots voldaan.

't Laar 1a – agrarische bestemming – paardenhouderij

Voor het houden van paarden geldt een richtafstand van 50 meter voor het aspect geur. De werkelijk afstand tussen beide bouwvlakken bedraagt 170 meter. Aan de richtafstand wordt dus ruimschoots voldaan.

Bedrijventerrein Kanaalzone - hekwerkenfabriek

Ten noorden van het plangebied is bedrijventerrein Kanaalzone gelegen, waar een hekwerkenfabriek is toegestaan (en gevestigd). Voor een hekwerkenfabriek kan worden aangesloten bij 'constructiewerkplaats in gesloten gebouw'. Hiervoor geldt een richtafstand van 100 meter voor het aspect geluid. De werkelijke afstand tot onderhavige woning en het bouwvlak van dit bedrijf bedraagt 160 meter. Aan de richtafstand wordt dus voldaan.

Overige bedrijven zijn op een grotere afstand gelegen. Hiermee kan geconcludeerd worden dat omliggende bedrijven niet onevenredig worden aangetast in haar belangen en dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ter plaatse van de te verbouwen woning.

4.3 Geur

De Wet geurhinder en veehouderij (en het Activiteitenbesluit) schrijft voor op welke wijze een bevoegd gezag de geurhinder vanwege dierenverblijven moet beoordelen indien een veehouderij een omgevingsvergunning aanvraagt. Indirect heeft de Wgv ook consequenties

voor de totstandkoming van geurgevoelige objecten en dus voor de ruimtelijke ordening, dit wordt 'omgekeerde werking' genoemd. Een geurnorm is bedoeld om mensen te beschermen tegen overmatige geurhinder, omgekeerd moet een bevoegd gezag dan ook niet toestaan dat mensen zichzelf blootstellen aan die overmatige hinder.

In de Wvg wordt het onderscheid gemaakt tussen zogenaamde afstandsdieren (bijvoorbeeld koeien) en dieren met een geuremissiefactor (zoals varkens). Voor dieren met een geuremissiefactor moet een berekening worden uitgevoerd om te kijken hoe groot de geurhinder bij geurgevoelige objecten is. Voor afstandsdieren geldt een vaste afstand. De gemeenteraad kan in een verordening een andere waarde of afstand stellen dan de wettelijke waarden en afstanden als genoemd in de Wvg. De gemeente Oirschot heeft een geurverordening vastgesteld.

In onderhavige situatie is geen sprake van een nieuw gevoelig object. Er is reeds een woning aanwezig die wordt verbouwd, waarbij het dakvlak tussen twee bestaande woonensembles wordt doorgetrokken. De afstand tussen de bestaande woning en omliggende agrarische bedrijven wijzigt niet. Hiermee kan op voorhand gesteld worden dat omliggende agrarische bedrijven niet in haar ontwikkelingsmogelijkheden worden beperkt.

In de directe omgeving (binnen 400 meter) zijn de volgende veehouderij bedrijven gelegen:

Papenvoorden 9

Uit Web-Bestand Veehouderij Bedrijven, blijkt dat hier voorheen rundvee (jongvee) en schapen waren vergund, maar dat in 2020 het gehele veebestand is ingetrokken.

't Laar 1a

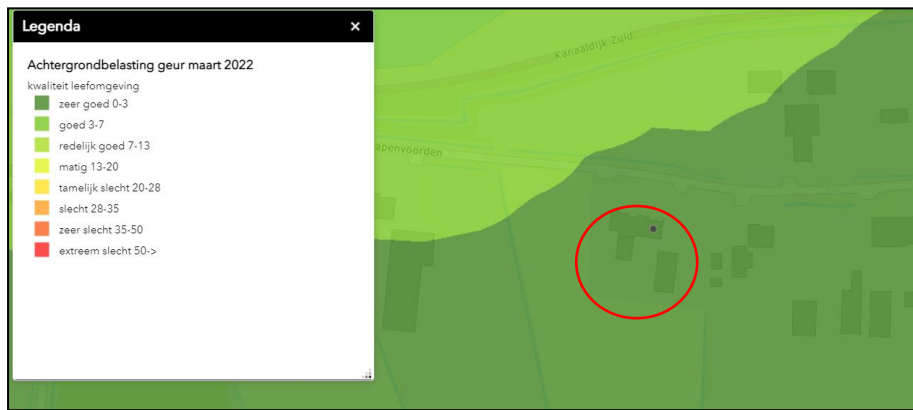
Hier is een paardenhouderij gevestigd. Voor paarden zijn geen geuremissiefactoren vastgesteld. In dat geval is artikel 4 Wgv, dan wel artikel 3.117 Activiteitenbesluit, van toepassing. Hierin is opgenomen dat de afstand tussen een dierverblijf (emissiepunt) en een gevoelig object (woning) minimaal 50 meter bedraagt in het buitengebied. En de afstand van de buitenzijde van een dierverblijf tot de buitenzijde van het gevoelige object (woning) minimaal 25 meter in het buitengebied (artikel 5 Wgv en artikel 3.119 Activiteitenbesluit).

De werkelijke afstand bedraagt ruim 175 meter. De afstand wordt daarmee ruimschoots behaald. Daarmee is er geen sprake van belemmering van de belangen van de paardenhouderij en/of de toekomstige ontwikkeling en is er sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor de te verbouwen woning.

Verder zijn er geen veehouderijen in de directe omgeving aanwezig.

Achtergrondbelasting

Vanuit een goede ruimtelijke ordening is het van belang dat er sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ter plaatse van geurgevoelige objecten, zoals een woning. Het woon- en leefklimaat wordt inzichtelijk gemaakt middels de achtergrondbelasting, ofwel cumulatieve geurbelasting van alle aanwezige veehouderijen in een gebied. In figuur 7 hieronder is een uitsnede weergegeven van de gecumuleerde achtergrondbelasting in de gemeente Oirschot.



Figuur 7

Hierin is te zien dat ter plaatse van het plangebied sprake is van een achtergrondbelasting van 0 - 3 ouE/m³, waardoor sprake is van een zeer goed woon- en leefklimaat.

Geconcludeerd kan worden dat veehouderijbedrijven niet belemmerd worden door onderhavige ontwikkeling. Ten aanzien van het woon- en leefklimaat kan worden geconcludeerd dat dit aan te merken is als 'zeer goed'.

4.4 Wegverkeerslawaaai

De Wet geluidhinder (Wgh) is sinds 1979 het juridische kader voor het Nederlandse geluidsbeleid. Deze wet zorgt voor de bescherming van geluidsgevoelige bestemmingen tegen geluidhinder van wegverkeerslawaaai, spoorweglawaaai en industriewaaai. Hierbij wordt onder andere gebruik gemaakt van zonering en geluidsnormen.

In de Wgh is bepaald dat voor locaties in het bestemmingsplan waar woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen kunnen worden gerealiseerd, de geluidsbelasting wordt onderzocht binnen de zones behorende bij verkeersbewegingen, spoorwegen en industrieterreinen. Indien de maximale snelheid op een weg maximaal 30 km/h bedraagt hoeft de akoestische situatie niet te worden onderzocht. In dat geval gaat de Wgh er van uit dat gezien een lage verkeersintensiteit en lage verkeerssnelheid altijd wordt voldaan aan de normen. In dit geval ligt het plangebied niet aan een 30 km/h weg. Wel is het een doodlopende, rustige landweg.

In dit geval wordt geen geluidsgevoelige functie toegevoegd, de woning heeft in zijn geheel al een woonfunctie. De woning is reeds toegestaan binnen het bestemmingsplan. Er is enkel sprake van een verbouwing van de woning waarbij de inhoud wordt vergroot en de woning beter wordt geïsoleerd. Een akoestisch onderzoek is derhalve niet noodzakelijk en het aspect wegverkeerslawaaai vormt geen belemmering voor onderhavige ontwikkelingen.

4.5 Luchtkwaliteit

In het kader van onderhavige omgevingsvergunning planologisch afwijken moet worden aangetoond dat voldaan wordt aan de wettelijke normen voor wat betreft luchtkwaliteit. In de Wet milieubeheer is de Europese richtlijn op het gebied van grenswaarden voor diverse stoffen opgenomen. Het doel van deze wet is om mensen te beschermen tegen het gevaar van luchtvervuiling. In bijlage 2 van de Wet milieubeheer zijn milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht opgenomen. Deze zijn vertaald naar grenswaarden van de concentratie stikstofdioxide, fijnstof, lood, zwaveldioxide, koolmonoxide en benzeen.

Een ontwikkeling kan op basis van artikel 5.16, eerste lid, onder c van de Wet milieubeheer worden toegestaan indien aannemelijk kan worden gemaakt dat een uitoefening of toepassing, rekening houdend met de effecten, de luchtkwaliteit 'niet in betekenende mate' (NIBM) verslechtert. Een project draagt in betekenende mate bij aan de luchtverontreiniging als het een toename veroorzaakt van meer dan $1,2 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor zowel PM_{10} als NO_2 . Overschrijding van de grenswaarden voor de overige genoemde stoffen is in het buitengebied nagenoeg nooit aan de orde.

In de 'Regeling niet in betekenende mate' zijn categorieën van gevallen aangewezen waarin de uitoefening van bevoegdheden of toepassing van een of meer wettelijke voorschriften in ieder geval 'niet in betekende mate' bijdraagt. Blijkens voorschrift 3A.2 van deze regeling worden woningbouwlocaties, in geval van één ontsluitingsweg, die netto niet meer dan 1.500 nieuwe woningen omvat, aangemerkt als een toepassing die niet in betekende mate bijdraagt aan de luchtkwaliteit. Het voornemen, het verbouwen en vergroten van een woning, staat niet in verhouding tot de genoemde 1.500 woningen. Met zekerheid kan dus worden gesteld dat het planvoornemen onder wettelijke onderzoeksgrens is gelegen en niet in betekenende mate bijdraagt aan het potentieel verslechteren van de luchtkwaliteit.

Daarnaast moet ook beoordeeld worden of de luchtkwaliteit ter plaatse aanvaardbaar is voor het toevoegen van een 'nieuwe' woning. Daarvoor wordt gebruik gemaakt van de Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten Nederland (GCN-kaarten) van het RIVM. Op deze kaarten wordt de achtergrondconcentratie inzichtelijk gemaakt welke het gevolg is van de infrastructurele en bedrijvige omstandigheden ter plaatse. De grenswaarden voor de jaargemiddelde concentratie PM_{10} bedraagt $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Vanaf 1 januari 2015 geldt tevens een grenswaarde voor $\text{PM}_{2,5}$ waaraan moet worden getoetst. Deze grenswaarde bedraagt $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor de jaargemiddelde concentratie.

Uit de GCN-kaarten (meest recente gegevens, 2021) volgt dat het plangebied voor PM_{10} is gelegen in een gebied met een achtergrondconcentratie van $17,18 \mu\text{g}/\text{m}^3$ en voor $\text{PM}_{2,5}$ bedraagt de achtergrondconcentratie $10,11 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Gezien de lage achtergrondconcentratie is ter plaatse sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor wat betreft PM_{10} en $\text{PM}_{2,5}$.

Voor de kortdurende blootstelling van de mens aan piekconcentratie van NO_2 geldt een grenswaarde van $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor het uurgemiddelde van NO_2 , die niet vaker dan 18 maal per kalenderjaar mag worden overschreden. De norm voor langdurige blootstelling van de bevolking geldt de grenswaarde van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor de jaargemiddelde NO_2 concentratie. De achtergrondconcentratie ter plaatse bedraagt $10,77 \mu\text{g}/\text{m}^3$ blijkt uit de Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten Nederland. Gezien de lage achtergrondconcentratie is sprake van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor wat betreft NO_2 concentratie op het plangebied.

Daar komt bij dat er enkel sprake is van een verbouwing en vergroting van de bestaande woning die reeds een woonfunctie heeft en reeds een gevoelig functie is in de zin van de luchtkwaliteit. Ten aanzien van de luchtkwaliteit zijn er derhalve geen bezwaren tegen voorgenomen ontwikkelingen.

4.6 Natuur

4.6.1 Natuur Netwerk Nederland

Natuurnetwerk Nederland is een netwerk van natuurgebieden en verbindingszones. Het Natuurnetwerk Nederland (NNN) is in de eerste plaats belangrijk als netwerk van leefgebieden voor veel planten en dieren. In het NNN liggen:

- Bestaande natuurgebieden, waaronder de 20 Nationale Parken;
- Gebieden waar nieuwe natuur aangelegd wordt;
- Landbouwgebieden, beheerd volgens agrarisch natuurbeheer;
- Ruim 6 miljoen hectare grote wateren: meren, rivieren, de kustzone van Noordzee en de Waddenzee;
- Alle Natura 2000-gebieden.

Het Rijk heeft het algemene NNN-beleid in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) vastgelegd. Op grond van artikel 2.10.2 van het Barro moeten provincies bij provinciale verordening de NNN-gebieden aanwijzen en nauwkeurig begrenzen. Op grond van artikel 2.10.3 Barro moeten zij ook de wezenlijke kenmerken en waarden van die gebieden vastleggen. Daarnaast wijzen de provincies de natuurdoelen in de NNN aan. Elk NNN-gebied heeft een zogenaamd natuurdoel. Een natuurdoel beschrijft een bepaalde natuurkwaliteit en wordt gebruikt als een toetsbare doelstelling voor een natuurgebied. Vrijwel alle verantwoordelijkheden inzake natuurbescherming zijn bij de provincies komen te liggen.

4.6.2 Natuur Netwerk Brabant (NNB)

Vanaf 2014 zijn de provincies verantwoordelijke voor de begrenzing en de ontwikkeling van het NNN. De provincie Noord-Brabant heeft in zijn Verordening de gebieden opgenomen als Natuur Netwerk Brabant. De begrenzing van het netwerk is opgenomen in de Interim Omgevingsverordening Noord-Brabant. Het NNB kent geen specifiek beschermingsregime, anders dan via het ruimtelijke spoor. In hoofdstuk 3 is reeds getoetst aan deze omgevingsverordening.

Ten noorden van het plangebied ligt een NNB, het Wilhelminakanaal, op circa 45 meter afstand van de woning. In onderhavig geval is sprake van de verbouwing en vergroting van een bestaande woning. De beoogde ontwikkelingen hebben daarmee geen invloed op dit NNB. Met de aanleg van de landschappelijke inpassing, zie paragraaf 2.3, wordt aangesloten bij dit NNB, waarmee het ecologisch raamwerk wordt versterkt.

4.6.3 Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming is in werking getreden op 1 januari 2017 en heeft daarbij het voorheen geldende wettelijk stelsel voor de natuurbescherming vervangen. De wet regelt ten eerste de taken en bevoegdheden ten behoeve van de bescherming van natuurgebieden en planten- en diersoorten (gebieds- en soortenbescherming). Daarnaast bevat de wet onder meer bepalingen over de jacht en houtopstanden. In de Wet natuurbescherming is de Europese regelgeving omtrent natuurbescherming, zoals vastgelegd in de Vogel- en Habitatrichtlijn als uitgangspunt genomen.

Gebiedsbescherming

De gebiedsbescherming is beperkt tot de Natura 2000-gebieden en eventueel buiten het Natuur Netwerk gelegen bijzondere provinciale natuurgebieden. Het Natuur Netwerk Nederland is reeds beschermd in het Barro en provinciale verordening. In Nederland zijn 164 Natura 2000-gebieden aangewezen.

Natura 2000-gebieden kunnen schade ondervinden wegens diverse aspecten, zoals verdroging, oppervlakteverlies, verontreiniging, versnippering, optische verstoring, verzuring en vermessing. Ruimtelijke ontwikkelingen resulteren mogelijk in een toename van stikstofdepositie in nabijgelegen Natura 2000-gebieden. Derhalve dient nagegaan te worden of de voorgenomen ontwikkeling een risico vormt voor nabijgelegen Natura 2000-gebieden.

Het dichtstbij gelegen Natura 2000-gebied is Kempenland-West op ruim 3 km afstand van het plangebied en wordt hiervan gescheiden door bosgebied en agrarisch gebied.

Gezien de afstand tot een Natura 2000-gebied en de aard van de ingreep, namelijk het verbouwen van een bestaande woning, zijn negatieve effecten op Natura 2000-gebieden redelijkerwijs uitgesloten. De eventuele effecten ten gevolge van stikstofdepositie kunnen ook op grotere afstanden merkbaar zijn. Derhalve dient te worden nagegaan of de voorgenomen ontwikkeling een risico vormt voor de omliggende Natura 2000-gebieden. In het vergunningentraject voor het aspect stikstof speelt de depositie in de bouw- en gebruiksfase een rol.

Bouwfase:

Voor de stikstofdepositie tijdens de bouwfase is een stikstofberekening met de meest recente versie van Aeries Calculator uitgevoerd. Uit de handreiking 'woningbouw en AERIUS' blijkt een emissie uit de aanlegfase van één woning 3 kg NO_x per woning. Daarnaast zijn er transportbewegingen van en naar de bouwlocatie. Hiervoor is uitgegaan van één vrachtwagen en 2 bedrijfsbusjes per dag. Dit is, zeker bij een verbouwing, ruim genomen, de werkelijke aantal transportbewegingen zullen lager liggen.

De berekening is opgenomen in bijlage 2. De Aeries-berekening laat voor het planeffect geen N-depositie > 0,00 mol N/ha/j zien.

Gebruiksfase:

Qua gebruik is er geen wijziging, er is en blijft sprake van één woning. Omdat de woning wordt verduurzaamd zal er eerder sprake zijn van een afname van relevante emissie. Het aantal verkeersbewegingen blijft ongewijzigd. Het gebruik van stookinstallaties zal duurzamer worden na de verbouwing.

Onderhavige ontwikkeling heeft derhalve met zekerheid geen mogelijk effect tot gevolg op de Natura 2000-gebieden. Een nader onderzoek naar mogelijke stikstofemissie en -depositie in de gebruiksfase van voorgenomen ontwikkeling is derhalve niet noodzakelijk.

Bescherming van soorten

De soortenbescherming is ook via de overkoepelende natuurwet geregeld. Het beschermingsregime van soorten is onder andere afkomstig uit de Vogel- en Habitatrichtlijn. Bovendien is voor de soortenbescherming wettelijk rechtstreeks verwezen naar de hiervoor relevante Europese verdragen, het Verdrag van Bern en het Verdrag van Bonn. In de Wet natuurbescherming zijn verbodsbepalingen opgenomen, afhankelijk van de soort en de voorgenomen handelingen. Bovendien is een algemeen geldende zorgplicht opgenomen om handelingen achterwege te laten of maatregelen te treffen, om te voorkomen dat nadelige gevolgen ontstaan voor in het wild levende dieren en planten.

Zo is de initiatiefnemer bij ruimtelijke ingrepen verplicht op de hoogte te zijn van mogelijk voorkomende beschermde soorten binnen het plangebied. Vanuit die kennis moeten plannen getoetst worden aan eventuele strijdigheid met de verbodsbepalingen uit de Wnb.

Conform vaste jurisprudentie kan een plan worden vastgesteld als aannemelijk is dat het aspect flora en fauna niet aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat.

In onderhavig plan is sprake van de verbouwing van een woonhuis, waarbij twee bestaande woonensembles door het doortrekken van het dakvlak een geheel worden. De woonboerderij is reeds in zijn geheel in gebruik ten behoeve van de woonfunctie en wordt ook naar behoren onderhouden en schoongemaakt. Rondom de woning is sprake van bestaande erfverharding. Gezien het huidige gebruik en de beoogde activiteiten, is de verstoring van beschermde soorten niet te verwachten. Tijdens de verbouwing zal rekening worden gehouden met relevante wetgeving en indien nodig wordt een extra controle uitgevoerd. Uiteraard geldt ook de algemene zorgplicht ten aanzien van soorten. Bij twijfel wordt een ecooloog ingeschakeld. Beoogde ontwikkeling heeft daarmee geen effect op beschermde soorten. Het aspect Natuur vormt daarmee geen belemmering voor onderhavige ontwikkeling.

4.7 Waterhuishouding

Waterhuishoudkundige aspecten zijn een belangrijk aandachtspunt bij het opstellen van ruimtelijke plannen. Een watertoets is dan ook wettelijk verankerd in artikel 3.1.6 lid 1, sub b Bro. Hierin is bepaald dat een plan een waterparagraaf dient te bevatten, waarin de keuzes ten aanzien van water gemotiveerd worden. Daarnaast dient ook de waterbeheerder om een advies te worden gevraagd.

4.7.1 Relevant beleid

Rijksbeleid

Het Nationaal Water Programma 2022-2027 is op 18 maart 2022 vastgesteld. Hierin beschrijft de Rijksoverheid de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid en de uitvoering ervan in de rijkswateren en vaarwegen. Belangrijke onderdelen zijn de stroomgebiedbeheerplannen, het overstromingsrisicobeheerplan en het Programma Noordzee. De beoogde ontwikkeling is niet gelegen in de nabijheid van een dergelijk rijkswater en van dermate kleine omvang dat het rijksbeleid geen gevolgen dan wel consequenties heeft voor onderhavig plan.

Beleid provincie Noord-Brabant

Het meest recente beleid van de provincie Brabant op het gebied van water is vastgelegd in het op 22 december 2021 vastgestelde Regionaal Water en Bodem Programma 2022-2027 (RWP). Het RWP omvat de volledige water- en vitale bodemopgave in Noord-Brabant voor de planperiode 2022-2027, met een doorkijk naar 2050. Dit RWP is voorbereid onder de Waterwet en door Provinciale Staten vastgesteld als regionaal waterplan. Na inwerkingtreding van de Omgevingswet, naar verwachting 1 juli 2023, is dit RWP een verplicht programma onder de Omgevingswet. Samen met de Visie Klimaatadaptie (beleidskader voor klimaatadaptie en verdrogingsbestrijding) vormen zij het kader voor de uitvoering van de wettelijke taken en de doelen uit de Brabantse Omgevingsvisie. Het RWP biedt waterschappen en gemeenten een kader voor hun eigen beleid. Een aantal aspecten van het oppervlakte- en grondwater, zijn rechtstreeks bindend voor waterschappen.

Beleid Waterschap De Dommel

De planlocatie is gelegen binnen het stroomgebied van Waterschap De Dommel. De visie van Waterschap De Dommel is vervat in het Waterbeheerprogramma 2022-2027 (WBP5). Het waterbeheerplan beschrijft de doelstellingen van Waterschap De Dommel en hoe zij deze

doelstellingen willen realiseren. Hiermee wil het waterschap de watertransitie in gang zetten: een aanpak die moet zorgen voor een toekomstbestendig watersysteem. Nieuw is dat het Waterschap gaat werken volgens drie basisprincipes van de watertransitie:

- Elke druppel vasthouden en infiltreren waar deze valt;
- Functies passen zich aan het bodem- en watersysteem aan;
- Wat schoon is, moet schoon blijven.

Daarnaast gaan ze aan de slag met een gebiedsgerichte aanpak. De aanpak wordt verlegd van het beekdal naar een aanpak op grotere schaal.

Daarnaast heeft het waterschap waar nodig nog toegespitst beleid en beleidsregels op de verschillende thema's/speerpunten uit het waterbeheerprogramma en heeft het waterschap een eigen verordening; de Keur en de legger. De Keur Waterschap De Dommel 2015 bevat gebods- en verbodsbepalingen met betrekking tot ingrepen die consequenties hebben voor de waterhuishouding en het waterbeheer. De legger geeft aan waar de waterstaatswerken liggen, aan welke afmetingen en eisen die moeten voldoen en wie onderhoudsplichtig is. Veelal is voor deze ingrepen een watervergunning van het waterschap benodigd.

De waterschapsdoelen zijn doorvertaald in beleidsregels, waaronder de Keur. De drie Noord-Brabantse Waterschappen Aa en Maas, Brabantse Delta en De Dommel hebben gezamenlijk besloten om de Keuren te uniformeren en te dereguleren. De nieuwe uniforme keuren zijn in werking getreden op 1 maart 2015. In de Keuren zijn diverse regels opgenomen om gebieden met een specifieke waterhuishoudkundige functie te beschermen, zoals de attentiegebieden en de invloedsgebieden Natura 2000. Er geldt een specifiek beschermingsregime, afhankelijk van het type gebied en de ligging in of nabij een beschermd gebied en de voorgenomen activiteiten.

Een ander zeer belangrijk en vaak ruimtevregend aspect betreft de verplichting om zorgvuldig om te gaan met neerslag afkomstig van een toename van verhard of bebouwd oppervlak of door het afkoppelen van bestaand verhard oppervlak. Een watervergunning is noodzakelijk, tenzij:

- Het afkoppelen van verhard oppervlak maximaal 10.000 m² is, of:
- De toename van verhard oppervlak maximaal 500 m² is, of:
- De toename van verhard oppervlak bestaat uit een groen dak, of
- De toename van verhard oppervlak tussen de 500 m² en 10.000 m² is, en compenserende maatregelen zijn getroffen om versnelde afvoer van hemelwater tegen te gaan. Er moet dan een voorziening worden getroffen met een minimale retentiecapaciteit, conform de rekenregel:

Benodigde retentiecapaciteit (in m³) = toename verhard oppervlak (in m²) x gevoeligheidsfactor x 0,06

De gevoeligheidsfactor kan 1, ½, of ¼ bedragen en is aangeduid op de kaart 'Algemene regel versnelde afvoer regenwater door verhard oppervlak', toebehorende aan de Keur. Daarnaast zijn een aantal voorschriften gesteld aan nieuwe retentievoorzieningen, zoals dat de bodem boven de gemiddeld hoogste grondwaterstand (GHG) dient te liggen, er een vertraagde afvoer naar het oppervlaktewater plaatsvindt (diameter 4 cm) en er sprake dient te zijn van een overloopconstructie.

Gemeentelijk beleid

In de Omgevingsvisie van de gemeente Oirschot zoals vastgesteld door de raad op 26 september en het bijbehorende Programma Water en Riolering Oirschot 2021-2025 zoals vastgesteld door het college op 10 november 2020 is het rioleringsbeleid van de gemeente neergelegd.

In 2040 wil Oirschot klimaatbestendig zijn. Hemelwater veroorzaakt dan geen schade meer aan particulier eigendom. De gemeente streeft – waar mogelijk – naar infiltratie van hemelwater. Hierdoor wordt aangesloten op de oorspronkelijke en natuurlijke afvoer van water in Oirschot. Dit is duurzaam en robuuster. Met het oog op het beperken van wateroverlast en het bereiken van doelstellingen zoals opgenomen in de Omgevingsvisie, zijn regels opgenomen over een verplichte waterbergingscapaciteit.

Binnen de gemeente Oirschot geldt het principe van hydrologisch neutraal bouwen, waardoor de waterhuishoudkundige situatie na de bouw niet dient te verslechteren. Daarnaast is de perceeleigenaar in beginsel verantwoordelijk voor de verwerking van hemelwater op eigen perceel. In het buitengebied wordt nieuwbouw aangesloten op druk- of vacuümriolering. De lozing van hemelwater hierop is niet toegestaan. Ten aanzien van hemelwaterberging geldt dat deze in het geval van een uitbreiding van het bebouwd oppervlakte tot 500 m² er een bergingseis geldt van minimaal 60 liter per m² bebouwd oppervlakte.

4.7.2 Huidige en toekomstige situatie

Oppervlakte water

Binnen het plangebied is geen oppervlaktewater aanwezig. Wel lopen er B-watergangen langs de perceelsgrenzen van het plangebied die zijn opgenomen in de legger waar het huidige verhard oppervlakte op afvoert. Zie figuur 8 hieronder met daarop de watergangen.



Figuur 8

Verhard oppervlakte

Het planvoornemen bestaat enkel uit het verbouwen van een bestaande woning. Waarbij sprake is van de vergroting van de inhoud van een bestaande woning door het doortrekken van het dakvlak tussen twee bestaande woonensembles. Er is nagenoeg geen toename van verhard oppervlakte, aangezien de kleine vergroting die er is, tussen de twee woonensembles, op dit moment grotendeels verhard is.

Uit de Keurkaart volgt dat het plangebied is gelegen in het beekdal dan wel beschermd gebied. Voor de beschermde gebieden die in de keur zijn aangewezen geldt voor zowel het grondwater- als het oppervlaktewatersysteem een strikt beschermingsbeleid conform het provinciaal beleid (Provinciaal Milieu- en Waterplan). Dit betekent dat alle ingrepen in dergelijke gebieden in beginsel vergunningsplichtig blijven, met daaraan gekoppeld een terughoudend en stringent vergunningenbeleid.

Het planvoornemen heeft geen effect op grondwater- en oppervlaktewater.

Afvalwater

Aan de Papenvoorden 13 is een rioolstelsel (drukriool) gelegen. De woning is hier reeds op aangetakt voor wat betreft het huishoudelijk afvalwater, dit blijft ongewijzigd. Er wordt geen hemelwater op het drukriool aangesloten.

Hemelwater

In de bestaande situatie wordt het hemelwater van de woning afgevoerd naar de omliggende sloot. Dit blijft ongewijzigd in de beoogde situatie. Zoals hierboven aangegeven is er nagenoeg geen toename van verhard oppervlakte, aangezien de kleine vergroting die er is, tussen de twee woonensembles, op dit moment grotendeels verhard is.

Ten aanzien van het materiaalgebruik van de bebouwing worden geen uitlopende bouwmaterialen zoals lood, koper, zink en zacht PVC toegepast. Dit om verontreiniging van het hemelwater te voorkomen. De ontwikkeling heeft hierdoor geen mogelijke schadelijke gevolgen voor de (grond)waterkwaliteit.

Het aspect water vormt geen belemmering voor onderhavig plan. In het kader van vooroverleg is het initiatief bovendien voorgelegd aan het waterschap De Dommel.

4.8 Cultuurhistorie

Het cultuurhistorisch belang wordt in de ruimtelijke ordening o.a. behartigd door opname van een motiveringsvereiste in artikel 3.1.6, lid 5 Besluit ruimtelijke ordening. Dit artikel bepaalt dat in een toelichting tenminste een beschrijving wordt opgenomen van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden rekening is gehouden. In de provincie Noord-Brabant dienen in het kader van het behoud van waardevolle cultuurhistorische elementen en archeologische vindplaatsen, bestemmingsplannen te worden getoetst aan de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW). Hierop staan de bepalende cultuurhistorische elementen aangegeven. Ook op de Regionale erfgoedkaart van Omgevingsdienst Zuidoost-Brabant staan deze cultuurhistorische waarden aangegeven.

Uit de cultuurhistorische waardenkaart volgt dat ter plaatse en rondom het plangebied geen sprake is van cultuurhistorische waarden. Enkel de beplanting van het ten noorden gelegen Wilhelminakanaal is aangeduid als cultuurhistorisch groen. Onderhavig plan heeft hier geen effect op.

Het voornemen doet daarmee geen afbreuk aan het aspect cultuurhistorie.

4.9 Archeologie

In 1992 heeft Nederland het 'Verdrag van Malta' inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed in Europees verband mede ondertekend. Uitgangspunt van dit verdrag is om het archeologisch erfgoed zo veel mogelijk te behouden. Waar dit niet mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden.

Bij het ontwikkelen van ruimtelijk beleid moet het archeologisch belang vanaf het begin meewegen in de besluitvorming. Sinds 2007 kent Nederland de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz, betreft een wijziging van de Monumentenwet 1988). Op basis van deze wet zijn gemeenten verplicht een archeologisch beleid te voeren. Daar hoort ook bij dat de archeologische waarden en verwachtingen binnen de gemeente inzichtelijk gemaakt moeten worden. Verder stelt de Wamz 2007 dat gemeenten archeologieparagrafen moeten opnemen in bestemmingsplannen. Het doel hiervan is om het 'bodemarchief' zoveel mogelijk te beschermen. De archeologische resten in de bodem vormen een belangrijke bron van informatie over het verleden. Vanaf 1 juli 2016 wordt de bescherming voor archeologie gereguleerd in de Erfgoedwet. De voorgeschreven archeologische bescherming uit de Monumentenwet 1988 (inclusief de Wamz) wordt hiermee voortgezet.

In de Erfgoedwet is o.a. geregeld hoe gebouwde en archeologische monumenten aangewezen kunnen worden als wettelijk beschermd monument. Een stelsel aan diverse vergunningen en subsidieregelingen draagt vervolgens bij aan de bescherming van deze monumenten. Verder stelt deze wet o.a. uitvoeringsregels aan de archeologische monumentenzorg, met bijvoorbeeld regels inzake certificering en de omgang met vondsten in het kader van archeologisch onderzoek. De Erfgoedwet bevat daarnaast (middels het overgangsrecht en de verwijzing hierin naar de Monumentenwet 1988) regels voor omgang met archeologie in het algemeen. Hierbij is o.a. bepaald dat bij de vaststelling van een bestemmingsplan, rekening dient te worden gehouden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten. Tevens kan in het belang van de archeologische monumentenzorg hiertoe een omgevingsvergunningstelsel (bijvoorbeeld voor bouwen of voor aanlegactiviteiten) met de bijbehorende onderzoeksvereisten verplicht worden gesteld.

Ter bescherming van de archeologische waarden zijn in het bestemmingsplan 'Buitengebied, geconsolideerde versie 2020' gebiedsaanduidingen opgenomen. Bij een opgenomen gebiedsaanduiding zijn de gronden tevens bestemd voor de bescherming en instandhouding van de archeologische verwachtingswaarde. Hiertoe is een 'aanlegvergunningstelsel' (omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken of werkzaamheden) opgenomen. Het is zonder vergunning en archeologisch onderzoek ter plaatse van deze gebiedsaanduiding niet toegestaan om diverse bodemingrepen te verrichten.

De planlocatie ligt binnen de gebiedsaanduidingen 'Waarde – Archeologie 4'. Uit de regels blijkt dat de gronden archeologische waarden hebben en dat voor het bouwen van bouwwerken met een oppervlakte groter dan 500 m² en een diepte van meer dan 0,5 m een rapport moet worden opgesteld om eventuele archeologische waarden in kaart te brengen. In dit geval is sprake van de verbouw van een woning, waarbij het dakvlak tussen twee bestaande woonensembles wordt doorgetrokken. Er is dus nagenoeg geen sprake van werkzaamheden in de bodem, enkel zeer beperkt bij het gedeelte tussen beide woonensembles. Hier is de grond reeds geroerd bij de aanleg van de huidige woning, daarnaast zal dit aanzienlijk kleiner dan de genoemde 500 m² in de archeologie bestemming. De bodemingrepen die dus mogelijk worden gemaakt zijn zeer beperkt.

Daarmee heeft de ontwikkeling geen gevolgen voor eventueel aanwezige archeologische waarden.

4.10 Externe veiligheid

Het landelijk beleid voor externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor de omgeving vanwege:

- Het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen door bedrijven (inrichtingen);
- Het transport van gevaarlijke stoffen (openbare wegen, waterwegen, spoorwegen en buisleidingen);
- Het gebruik van luchthavens.

Dit gebeurt onder andere door te voorkomen dat kwetsbare locaties te dicht bij activiteiten met veiligheidsrisico's plaatsvinden, door de zelfredzaamheid te bevorderen en door de calamiteitenbestrijding te optimaliseren.

Bij de totstandkoming van ruimtelijke ontwikkelingen dient getoetst te worden aan het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt). In het beoordelingskader voor externe veiligheid staan de kernbegrippen 'plaatsgebonden risico' (PR) en 'groepsrisico' (GR) centraal.

Plaatsgebonden risico (PR)

Het plaatsgebonden risico geeft de kans om op een bepaalde plaats te overlijden ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. Het PR kan op de kaart van het gebied worden weergegeven met zogeheten risicocontouren: lijnen die punten verbinden met eenzelfde PR. Binnen de 10⁻⁶ contour (die als wettelijke harde norm fungeert) mogen geen kwetsbare objecten geprojecteerd worden. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt de 10⁻⁶ contour niet als grenswaarde, maar als een richtwaarde, waarvan gemotiveerd mag worden afgeweken.

Groepsrisico (GR)

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat bij een ongeval een groep slachtoffers valt met een bepaalde omvang (10 personen of meer). Het GR is daarmee een maat voor de maatschappelijke ontwrichting. Het GR wordt bepaald binnen het invloedsgebied van een risicovolle activiteit. Voor het groepsrisico geldt een verantwoordingsplicht. Dit houdt in dat iedere wijziging met betrekking tot planologische keuzes moet worden onderbouwd en verantwoord door het bevoegd gezag. Hierbij geeft het bevoegd gezag aan of het groepsrisico in de betreffende situatie aanvaardbaar wordt geacht.

Ook moet in het kader van een goede ruimtelijke ordening getoetst worden aan eventueel van toepassing zijnde veiligheidsafstanden uit het Activiteitenbesluit en effectafstanden uit de 'Circulaire effectafstanden LPG-tankstations'.

Risicofactoren

Om te bepalen of er in de directe omgeving van het plangebied risicofactoren aanwezig zijn is de risicokaart geraadpleegd. Uit deze kaart volgt dat de dichtstbijzijnde risico inrichting is gelegen aan de oostzijde, op een afstand van 1,4 km. Dit betreft een tankstation aan de Kempenweg met een risico installatie LPG vulpunt en reservoir. Verder is op een afstand van 340 meter het Basisnet-wegtraject A58: wegvlak B6 gelegen. Volgens de tellingen van Rijkswaterstaat worden over dit Basisnettraject gevaarlijke stoffen vervoerd uit de categorieën LF1, LF2, LT1, LT2, GF1, GF2, GT3 en GT4 (*bron: Rijkswaterstaat (2019), Lijst wegvakken data* tellingen & Basisnet). Ten noorden van het plangebied, op ca 75 meter afstand van de woning, brandstofleiding van Defensie Pijpleiding Organisatie (DPO) gelegen, blijkt uit de risicokaart.

Verantwoording Plaatsgebonden risico

In dit geval wordt geen kwetsbaar object toegevoegd. Er is enkel sprake van de verbouwing en beperkte vergroting van een bestaande woning. In de REVI zijn afstanden vastgelegd vanaf het LPG-tankstation waarbinnen geen kwetsbare objecten aanwezig mogen zijn. In dit geval gelden zijn de afstanden (de plaatsgebonden 10-6 risicocontouren) 35 meter vanaf het LPB-vulpunt, 25 meter vanaf het ondergrondse LPG-reservoir en 15 meter vanaf de afleverzuil(en). Het plangebied is ruimschoots buiten de risico-contour van het tankstation gelegen.

Voor de brandstofleiding is op de risicokaart een risicocontour 10-6 van 0 meter opgenomen. Hieraan wordt derhalve voldaan.

Verantwoording groepsrisico

Het vervoer van gevaarlijke stoffen uit de categorie LT2 over de rijksweg A58 heeft een invloedsgebied van 880 meter (*bron: RIVM (2017), Handreiking risicoanalyse transport, p.19 tabel 4-2*). Het invloedsgebied reikt geheel over het plangebied waarmee een verantwoording van het groepsrisico noodzakelijk is. Evenals voor de DPO brandstofleiding.

Conform artikel 7 Bevt dient het groepsrisico verantwoord te worden voor het scenario toxische wolk. Gelet op de afstand kan worden volstaan met een beperkte verantwoording, waarbij alleen wordt ingegaan op de bestrijdbaarheid en de zelfredzaamheid.

Bestrijdbaarheid

De bestrijdbaarheid wordt op twee aspecten beoordeeld:

1. Is het rampscenario te bestrijden?

Gezien de afstand van het plangebied tot de Rijksweg A58 is het vrijkomen van een toxische wolk het maatgevende scenario. Bij (zeer) toxische vloeistoffen is het scenario dat ten gevolge van een ongeval de tankwagen lek raakt en een vloeistofplas vormt. Vervolgens verdampen deze toxische vloeistoffen waardoor een gaswolk ontstaat (met dezelfde gevolgen als een gaswolk van toxisch gas). Bij een ongeval met een toxisch gas ontstaat direct een toxische gaswolk. Bij een percentage aanwezige personen zal letaal letsel optreden door blootstelling aan de gaswolk. Bij de toxische scenario's zit er enige tijd tussen het ontstaan van het ongeval en het optreden van letsel bij aanwezigen. Daarbij is ook de duur van de blootstelling van invloed op de ernst van het letsel. De omvang, verplaatsingsrichting en verstrooiing van de gaswolk is mede afhankelijk van de weersgesteldheid op dat moment. Voor de Veiligheidsregio heeft de beoogde ontwikkeling geen negatieve gevolgen voor de benodigde inzet van hulpverleningsdiensten. Extra maatregelen zijn daarom niet nodig.

2. Is de omgeving voldoende ingericht om bestrijding te faciliteren?

Rond het plangebied zijn voldoende aan- en afvoerroutes beschikbaar voor de inzet van hulpdiensten.

Zelfredzaamheid

Zelfredzaamheid is het zichzelf kunnen onttrekken aan een dreigend gevaar, zonder daadwerkelijke hulp van hulpverleningsdiensten. Het zelfredzame vermogen van personen is een belangrijke voorwaarde om grote calamiteiten bij een incident te voorkomen. De mogelijkheden voor zelfredzaamheid bestaan globaal uit schuilen en ontvluchting en zijn afhankelijk van het maatgevende scenario.

1. Mogelijkheden zelfredzaamheid

De mogelijkheden voor zelfredzaamheid zijn goed. Het initiatief voorziet in de verbouw en vergroting van een bestaande woning. Hierbij is en blijft sprake van een woning voor één gezin. Er zijn geen aanwijzingen dat hier niet – of verminderd – zelfredzame personen aanwezig zullen zijn.

2. Is het gebied voldoende ingericht om de zelfredzaamheid te faciliteren

Behalve de vraag of zelfredzaamheid mogelijk is, zijn de fysieke eigenschappen van gebouwen en omgeving van invloed op de vraag of die zelfredzaamheid optimaal kan plaatsvinden.

Alarmering

In geval van een calamiteit kan NL-alert worden ingezet. NL-Alert is een alarmmiddel van de overheid voor de mobiele telefoon. Hiermee kunnen mensen in de directe omgeving van een noodsituatie met een tekstbericht worden geïnformeerd. In het bericht staat specifiek wat er aan de hand is en wat je op dat moment het beste kunt doen (vluchten of schuilen).

Schuilen

Bij een toxische wolk is schuilen het beste handelingsperspectief.

Hoogspanning

Ten zuidwesten van het plangebied is TenneT bezig met een de aanleg van en ondergrondse 150kV ondergrondse hoogspanning te realiseren. De afstand van de woning tot de ondergrondse leiding bedraagt ruim 870 meter. Bij het toelaten van gevoelige functies moet rekening worden gehouden met de magneetvelden. Voor de ontwikkeling van de ondergrondse verbinding is onderzoek gedaan naar de magneetveldcontour. Hieruit blijkt dat er geen gevoelige bestemmingen binnen de contour van maximaal 0,4 μ T mogen liggen. Hiervoor geldt een afstand van 15 meter van het hart van de kabelverbinding. Gelet op de afstand van hier ruimschoots aan voldaan.

Conclusie

Er bevinden zich geen risicovolle inrichting in de directe omgeving van het plangebied. De beoogde ontwikkeling voldoet aan de grenswaarde voor het plaatsgebonden risico en effectafstanden conform de circulaire. Het plangebied ligt binnen het invloedsgebied van de A58 en de DPO brandstofleiding. Het groepsrisico is verantwoord en wordt aanvaardbaar geacht. De volgende overwegingen spelen daarbij een rol:

- de rekenkundige hoogte van het groepsrisico neemt nauwelijks toe;
- er zijn geen negatieve gevolgen voor de bestrijdbaarheid en zelfredzaamheid.

Het plangebied is op voldoende afstand van de (toekomstige) ondergrondse hoogspanningsverbinding gelegen.

Er zijn hiermee geen belemmeringen vanuit externe veiligheid voor onderhavig initiatief.

4.11 Verkeer en parkeren

Verkeer

De bestemmingswijziging leidt niet tot een toename van verkeersbewegingen, aangezien er reeds sprake is van een woning. De woning wordt enkel verbouwd en vergroot en is geen sprake van meer woningen.

Parkeren

De gemeente Oirschot heeft haar parkeerbeleid vastgelegd in 'Nota Parkeernormen Oirschot 2018'. Hieruit blijkt voor een woning in het buitengebied een parkeernorm van 2,4 parkeerplaatsen per woning. Op het plangebied is voldoende ruimte voor benodigde parkeerplaatsen op het erf. Op eigen terrein wordt derhalve voorzien in voldoende parkeergelegenheid. Er wordt geen aanspraak gemaakt op de openbare ruimte voor wat betreft parkeren.

4.12 Gezondheid endotoxinen toetsingskader 1.0

Ten aanzien van eventuele gezondheidsrisico's in relatie tot veehouderijen in de nabijheid van het plangebied is een aantal aspecten van belang. In het bijzonder gaat het om eventuele risico's als gevolg van varkens- en pluimveehouderijen (endotoxinen).

Een veehouderij in de omgeving van een woning kan effecten hebben op de gezondheid. Omwonenden van veehouderijen worden blootgesteld aan bepaalde micro-organismen en endotoxinen. Het gaat dan vooral om effecten op de luchtwegen.

Op basis van de notitie Endotoxinen toetsingskader 1.0 kan worden beoordeeld of sprake is van een verhoogd gezondheidsrisico ten aanzien van varkens- en pluimveehouderijen. De gemeente adviseert om binnen een afstand van 250 meter van veehouderijen geen kwetsbare objecten op te richten.

In dit geval is geen sprake van een nieuw kwetsbaar object, maar enkel de verbouwing en vergroting van een bestaande woning. Daarnaast zijn binnen een afstand van 250 meter geen varkens- of pluimveehouderijen gelegen. Er kan redelijkerwijs worden aangenomen dat sprake is van een goed woon- en leefklimaat.

4.13 Gezondheid geitenhouderijen

In de periode 2009-2013 is het onderzoek Veehouderij en Gezondheid Omwonenden (VGO) uitgevoerd. In 2017 is een aanvullend VGO-rapport gepubliceerd. Hierin is onder andere onderzocht of er een verband bestaat tussen de woonafstand tot geitenhouderijen en het risico op longontsteking. Uit het onderzoek volgt een verhoogde kans op longontsteking rond een geitenhouderij. De oorzaak kan door de onderzoekers niet worden aangegeven. Het gevolg is dat het nemen van effectieve bedrijfsmaatregelen nu nog niet mogelijk is.

De dichtstbijzijnde geitenhouderij in de omgeving ligt aan de Fransebaan 1, op een afstand van ruim 1,2 km. Dit betreft geen volwaardig bedrijf, maar enkel het houden van dieren op hobbymatige wijze.

Binnen een straal van 2 km zijn geen andere geitenhouderijen aanwezig. Gelet hierop is geen verhoogd gezondheidsrisico te verwachten op het gebied van geitenhouderijen.

4.14 Spuitzones open teelt

In het kader van een goede ruimtelijke ordening moet een afweging worden gemaakt tussen het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen en de volksgezondheid. Op grond van deze afweging kan het noodzakelijk zijn om een spuitvrije zone aan te houden. Welke afstand (minimaal) aangehouden moet worden is niet in een wettelijke regeling voorgeschreven. Uit jurisprudentie blijkt dat de Raad van State een afstand van 50 meter, tussen gevoelige functies en agrarische bedrijvigheid waar gewasbeschermingsmiddelen worden gebruikt, in het algemeen niet onredelijk vindt. Volgens vaste rechtspraak kan een kortere afstand ook aanvaardbaar zijn, mits hieraan een goede onderbouwing ten grondslag ligt. Daarnaast kan het zijn dat gepaste maatregelen moeten worden genomen om drift te voorkomen.

(bronmaatregelen zoals driftarme spuitdoppen) of overdrachtsmaatregelen zoals een dichte haag.

In onderhavig plan is geen sprake van een nieuw gevoelig object, enkel de verbouwing en vergroting van een bestaande woning. De vergroting zit met name tussen de twee bestaande woonensembles in.

In de directe omgeving van de bestaande woning is aan de westzijde en zuidzijde een perceel landbouwgrond gelegen. Hier is momenteel sprake van vollegrondsteelt van bomen. Het perceel landbouwgrond ten westen van de bestaande woning zal na onderhavige ontwikkeling gebruikt worden ten behoeve van landschappelijke inpassing (een fruitboomgaard met kruidenrijk grasland en een struweelhaag). Daar is dan geen sprake meer van vollegrondsteelt. De landbouwgrond ten zuiden blijft wel in gebruik voor de vollegrondsteelt en is gelegen op 30 meter afstand. Hier wordt deels een struweelhaag aangeplant. Zie hiervoor paragraaf 2.3. Deze haag gaat eventuele overdracht tegen.

Gezien de afstand en de aanleg van een struweelhaag heeft het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen in de directe omgeving van het plangebied geen significant negatief effect op het woon- en leefklimaat op het plangebied.

4.15 Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling

Het voornemen dient te worden getoetst aan de Wet milieubeheer en het Besluit m.e.r. of er sprake is van een mogelijke verplichting tot het opstellen van een milieueffectrapportage.

Een milieueffectrapportage (MER), en de bijbehorende procedure (m.e.r.), is een hulpmiddel om de belangen van het milieu volwaardig te betrekken bij de besluitvorming omtrent plannen en projecten waarbij het milieu mogelijk nadelig kan worden beïnvloed.

Voor plannen gelden de onderstaande criteria als uitgangspunt om te beoordelen of een MER noodzakelijk is:

1. Plannen die kaderstellend zijn voor toekomstige m.e.r.- (beoordelings)plichtige besluiten (boven de grenswaarden uit de C- of D-lijst van het Besluit m.e.r.);
2. Plannen waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000 gebieden;
3. Plannen en activiteiten die op grond van een provinciale verordening zijn aangewezen als MER-plichtig.

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r. gewijzigd. Aanleiding hiertoe is de modernisering van de m.e.r.- wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009 (HvJ EG 15 oktober 2009, zaak C-255/08 – Commissie vs. Nederland). Deze wijziging heeft tot gevolg dat de grenswaarden uit de C- of D-lijst van het Besluit m.e.r. indicatief zijn geworden. Ook een project net onder de drempelwaarden, kan immers (afhankelijk van de omstandigheden van de activiteit en de ligging) belangrijke nadelige (milieu)gevolgen hebben. Ook onder de genoemde drempelwaarden moet derhalve worden beoordeeld of het doorlopen van een m.e.r.(beoordeling) noodzakelijk is. Dit betreft de 'vormvrije m.e.r.-beoordeling'. Deze beoordeling houdt in dat onderzocht dient te worden of er bij het initiatief sprake is van bijzondere omstandigheden of milieueffecten, waardoor toch een MER moet worden opgesteld. Hierbij worden de selectiecriteria uit Bijlage III bij de Europese m.e.r.-richtlijn (2011/92/EU) gehanteerd. Deze criteria betreffen o.a. de omvang van het project, de cumulatie met andere projecten en het gebruik van natuurlijke hulpbronnen.

Uit het eerstgenoemde criterium volgt dat het plan moet worden beschouwd in relatie tot de drempelwaarden uit de C- of D-lijst van het Besluit m.e.r. In onderhavige situatie is er sprake van een verbouwing en vergroting van een woning. Een dergelijke activiteit wordt niet genoemd op de C- en D-lijst. Geconcludeerd kan worden dat het plan derhalve niet kaderstellend is voor een m.e.r.-(beoordelings)plichtig besluit. Wat betreft het eerste criterium geldt er derhalve geen plicht tot het opstellen van een MER.

Door middel van de toetsing in deze toelichting heeft een vormvrije m.e.r.-beoordeling plaatsgevonden. Hieruit zijn geen belangrijke nadelige milieugevolgen gebleken, waaruit bovendien geconcludeerd kan worden dat er geen noodzaak is tot het opstellen van een MER.

Ten aanzien van het tweede criterium inzake een mogelijke MER-plicht, geldt dat er bij onderhavige situatie geen sprake is van een plan waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000-gebieden. Onderhavige ontwikkeling heeft, wegens aard, omvang en afstand, met zekerheid geen mogelijk significant effect op de Natura 2000-gebieden.

Ten aanzien van het derde criterium geldt dat onderhavige activiteit niet is aangewezen als MER-plichtig op grond van de Provinciale Interim omgevingsverordening.

Er is dus geen sprake van de verplichting tot het opstellen van een MER en het doorlopen van de bijbehorende procedure. Wel heeft er een vormvrije m.e.r.-beoordeling plaatsgevonden, waarbij alle relevante omgevingsaspecten zijn getoetst en akkoord bevonden. Er is geen sprake van belangrijke nadelige milieugevolgen. Er is dus voldaan aan de wettelijke verplichtingen hieromtrent.

5. Uitvoerbaarheid

5.1 Economische uitvoerbaarheid

De uitvoering van de ontwikkeling is volledig voor rekening en risico van een particuliere initiatiefnemer. Met de initiatiefnemer wordt een anterieure overeenkomst gesloten, waarin onder andere is vastgelegd dat eventuele planschade voor rekening is van initiatiefnemer. Bovendien worden de gemeentelijke kosten verhaald via het in rekening brengen van leges. Hiermee is verzekerd dat alle wettelijk te verhalen kosten die de gemeente maakt, worden verhaald op initiatiefnemer. Daarnaast is een fasering vastleggen niet wenselijk en ook locatie-eisen zijn niet van toepassing. Hierdoor is geen exploitatieplan benodigd. De economische uitvoerbaarheid is hiermee in voldoende mate aangetoond.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Bij de maatschappelijke uitvoerbaarheid gaat het erom dat er maatschappelijk draagvlak is voor een planvoornemen. In dat kader wordt de gelegenheid tot inspraak geboden conform de wettelijk voorgeschreven procedure. Bovendien heeft vooroverleg plaatsgevonden met de daartoe aangewezen instanties. Daarnaast heeft een omgevingsdialoog plaatsgevonden met de direct omwonenden van het plangebied. De bevindingen zijn vastgelegd in een notitie die is opgenomen in bijlage 3.

In artikel 3.1.1. van het Bro is opgenomen dat de gemeente bij de voorbereiding van een plan overleg pleegt met de besturen van de bij het plan betrokken provincie en waterschap. Hieruit bleek dat de provincie akkoord was en het waterschap had een tekstuele opmerking met betrekking tot de B-watergangen grenzend aan het plangebied, die is verwerkt in onderhavige onderbouwing.

Onderhavige omgevingsvergunning, met afwijking van het bestemmingsplan, volgt de uitgebreide voorbereidingsprocedure op grond van de Awb, afdeling 3.4. Hieruit blijkt dat het ontwerp besluit ter inzage wordt gelegd waartegen eenieder een zienswijze kan indienen. Vervolgens wordt ook de beslissing op de aanvraag ter inzage gelegd, waarop belanghebbenden beroep kunnen instellen en eventueel een voorlopige voorziening en later een hoger beroep bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Bijlage:

1. Landschappelijk inpassingsplan, H8 ontwerpbureau, 10 maart 2022
2. AERIUS-berekening bouwfase
3. Notitie omgevingsdialoog